

Teresa Aragonès: La fascinació pels objectes

Teresa Aragonès va néixer a Reus el 1964, i actualment estudia 4t a l'Escola-Taller d'Art de Reus. Ha participat en diferents exposicions col·lectives: "L'impuls dels pigments" (Sala Zòptik; Escola-Taller d'Art, Reus), "Okupas Reus" (La Fàbrica, Reus), "Premi Pintura Jove Ciutat de Terrassa" (Centre d'Amics de les Arts, Terrassa) i "Biennial de Pintura" (Galeria d'Art Anquin's, Reus). El 1988 va obtenir el III Premi Pintura Jove Ciutat de Terrassa i el 1989 va fer la seva primera exposició individual, "Botella Ets" (Cafè Poetes, Tarragona). Ha participat també en l'homenatge "Els 60 anys del Tintin d'Hergé" del Centre de Lectura de Reus.

RCL.- El collage i el cartró són la base de les teves obres. Per què utilitzes aquest tipus de tècnica? Quines possibilitats t'ofereix a l'hora de treballar?

TA.- El collage m'interessa, sobretot perquè et permet jugar. No es tracta només de posar pintura i barrejar els colors, sinó que pots jugar amb la textura, ho pots tocar amb les mans. M'interessa que el volum surti, i, encara que això ho puc aconseguir amb la perspectiva, prefereixo fer-ho amb el cartró.

RCL.- Les teves obres es caracteritzen pel domini de les formes simples i per la presència d'objectes quotidians. Prefereixes, per tant, partir de la realitat més immediata per expressar-te?

TA.- M'interessen les formes simples i els objectes quotidians, però no pretenc copiar la realitat sinó interpretar-la, afegir-hi els meus sentiments. De tota manera, però, m'agrada la concreció, les formes determinades.

RCL.- Parla'm de la teva fascinació per les ampolles.

TA.- El vidre transparent sempre m'ha interessat, i on millor està representat és en les ampolles. Si miro una finestra, el vidre és pla, però en les ampolles puc descobrir moltes formes. Vaig començar mirant-me les ampolles, de dalt a baix, de tots

costats, per buscar-hi coses a dins, i vaig acabar per desfer-les, que era el que realment m'interessava. Va arribar un moment que me'n vaig cansar i vaig buscar altres incentius. Va ser llavors quan van arribar els objectes, les peces simples que són, en realitat, les que fan possibles les coses grans.

RCL.- Pel que fa al color, la teva obra es caracteritza pel domini dels grisos. Per què?

TA.- Bé, això va ser durant tot un any. Després de les ampolles, amb els objectes, dominava el fred; i del fred,

que em presentava a un concurs i la veritat és que ho vaig fer per provar, per veure què passava. El quadre que vaig presentar era el primer que feia després del 1r any de taller, i quan em van dir que havia guanyat no m'ho podia creure, em semblava impossible. En el fons, crec que guanyar o perdre és només una sensació; el resultat és el mateix.

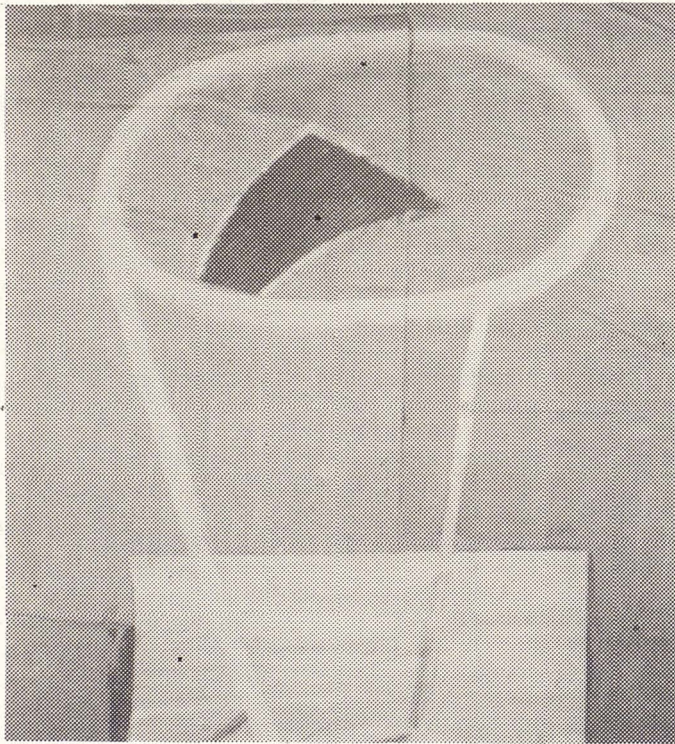
RCL.- T'interessen altres mitjans d'expressió artística a banda de la pintura?

TA.- Per mi, l'expressió és el més important, i la pintura és només una de les múltiples modalitats de l'expressió. M'interessen, per tant, totes les altres: la dansa, la fotografia, el cant, l'escriptura... No vull tancar-me només en la pintura, i quan faig alguna altra cosa, igual com quan pinto, hi poso tot el cor.

RCL.- Quines creus que són les teves principals influències a l'hora de plantejar o treballar una composició: la ciutat, el teu propi món interior, un corrent estètic, etc.?

TA.- Bé, en principi tot prové del meu món interior, però és innegable que estic sotmesa a tota una sèrie d'influències de l'entorn, de la societat on visc. El meu treball amb els objectes, precisament, respon a un intent de suavitzar la violència del món; vivim en un món de presses, tenim de tot i només ens interessen les coses grans, i a mi m'agradaria que això no fos així.

D'altra banda, i pel que fa als corrents estètics, m'interessen molt el cubisme i el modernisme, potser perquè en aquests moviments la pintura era, més que una disciplina artística, una manera de viure. No puc fugir, però, de les influències de l'art actual, tot i que de vegades vas a veure exposicions i et sembla que tothom fa el mateix: la moda, com a les botigues. I això et fa sentir una mica desenganyat. Però t'ho mires, i també t'influència.

en va sortir el gris. Els objectes eren tan durs que fins i tot vaig haver de canviar el material que utilitzava fins llavors, el paper, per la tela i la fusta. Ara, però, vaig cap als colors càlids; els blancs, els ocre... Els objectes continuen sent durs, perquè la majoria són de ferro, però dins la fredor i la duresa el color hi afegeix una mica de pau, ho suavitza.

RCL.- Què va suposar per tu guanyar el III Premi Pintura Jove Ciutat de Terrassa?

TA.- Guanyar el premi va ser tota una sorpresa. Era la primera vegada